

De overheid heeft nieuwe regels ingevoerd die hobby-imkers verplichten hun bijenkasten te identificeren en te registreren. Het doel hiervan is waarschijnlijk om de volksgezondheid en diergezondheid te beschermen door de verspreiding van ziektes beter te monitoren. Hoewel dit op papier wellicht nobel klinkt, is deze maatregel in de praktijk onrealistisch en oneerlijk. Het zorgt voor een zware administratieve en financiële last voor hobby-imkers, zonder dat het tastbare voordelen oplevert voor de bijenpopulaties of de volksgezondheid. Als hobby-imker pleit ik daarom tegen deze verplichting.

Praktische onhaalbaarheid

De identificatie en registratie van bijenkasten is in de praktijk onmogelijk om effectief uit te voeren. Bijen zijn mobiele insecten die dagelijks kilometers vliegen, in bepaalde periodes wel tot 5 km kilometer van hun kast vandaan. Tijdens deze vluchten bezoeken ze bloemen, waterbronnen en andere bijenkasten, waardoor ze niet meer te herleiden zijn naar een specifieke imker of kast.

De overheid lijkt te denken dat bijen op dezelfde manier gecontroleerd kunnen worden als vee, zoals runderen of varkens, maar dit is een fundamenteel verkeerde vergelijking. Bijen hebben geen 'rugnummers' of andere vaste identificatiemogelijkheden. Hoe kan ik verantwoordelijk worden gehouden voor een bij die elders nectar verzamelt of een andere tuin bezoekt? Dit idee is niet alleen praktisch onuitvoerbaar, maar ook een miskennis van de natuur van deze insecten.

Oneerlijke belasting van hobby-imkers

Naast de onhaalbaarheid is de verplichting een onevenredige belasting voor hobby-imkers. Veel van ons houden bijen als hobby en dragen vrijwillig bij aan het behoud van de biodiversiteit en het welzijn van bijen. Deze nieuwe regels voegen extra kosten en administratieve rompslomp toe aan een praktijk die al afhankelijk is van onze vrije tijd en middelen.

Het registreren van bijenkasten is niet gratis, en voor kleine imkers kunnen deze kosten zwaar wegen. Bovendien komt er een flinke hoeveelheid papierwerk bij kijken. Voor grote commerciële imkers kan dit wellicht gerechtvaardigd zijn, maar voor hobby-imkers is dit een onredelijke eis. Het ontmoedigt ons om verder te gaan met een praktijk die juist zo essentieel is voor de natuur.

Verlies van volken bemoeilijkt registratie

Daarnaast moeten we als hobby-imkers rekening houden met het verlies van bijenvolken, een realiteit waar bijna elke imker mee te maken krijgt. Door ziekten zoals de varroamijt, pesticiden, opmars invasieve exoten en veranderende klimatologische omstandigheden, kunnen hele volken binnen korte tijd verdwijnen. Dit maakt het registreren van bijenvolken niet alleen administratief complex, maar ook emotioneel belastend. Hoe moet een imker omgaan met de registratie van een volk dat in de lente wordt aangemeld, maar in de zomer

al niet meer bestaat? Deze onzekere omstandigheden maken de verplichting nog minder haalbaar en dragen bij aan de frustratie van imkers die al moeite hebben om hun volken in leven te houden.

Averechts effect op bijenpopulaties

Ironisch genoeg kan de maatregel averechts werken. Hobby-imkers spelen een cruciale rol in het ondersteunen van bijenpopulaties. Door de verhoogde administratieve en financiële lasten kunnen sommige imkers besluiten te stoppen met hun praktijk. Dit kan resulteren in een afname van het aantal bijenvolken, waardoor de biodiversiteit en bestuiving in Nederland verder onder druk komen te staan.

In plaats van bijen te beschermen, brengt deze maatregel juist hun voortbestaan in gevaar. Het zou tragisch zijn als een beleid dat bedoeld is om bijenpopulaties te ondersteunen, uiteindelijk bijdraagt aan hun achteruitgang.

Beter beleid is mogelijk

Ik pleit daarom voor een herziening van deze maatregel. De overheid kan hobby-imkers ondersteunen door eenvoudige en kosteloze alternatieven te bieden die de gezondheid van bijen bevorderen zonder hen te belasten. Denk bijvoorbeeld aan het stimuleren van bijengezondheid door educatieprogramma's, gratis toegang tot bijengezondheidszorg, of subsidies voor preventieve middelen zoals varroa-behandelingen.

Bovendien zou de focus meer moeten liggen op het aanpakken van de werkelijke bedreigingen voor bijen, zoals pesticiden, habitatverlies, opmars invasieve exoten en klimaatverandering. Dit zijn de factoren die bijenpopulaties écht bedreigen en waar wij samen met de overheid verschil kunnen maken.

Conclusie

De identificatie- en registratieverplichting voor bijenkasten is een maatregel die in theorie goed bedoeld is, maar in de praktijk oneerlijk, onhaalbaar en contraproductief blijkt te zijn. Het legt een onredelijke last op hobby-imkers, terwijl het de problemen die bijen daadwerkelijk bedreigen, ongemoeid laat. Ik roep de overheid op om deze maatregel te heroverwegen en samen met imkers te werken aan alternatieven die haalbaar, rechtvaardig en effectief zijn.

Alleen op die manier kunnen we ervoor zorgen dat bijenpopulaties behouden blijven en hobby-imkers zich blijven inzetten voor het welzijn van deze onmisbare insecten.